

Sygn. akt VIII K 166/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Sylwia Mulewska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2014 roku sprawy:

J. Ł. s. J. i M. z domu K.

Urodzonego w dniu (...) w miejscowości K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 10 maja 2014 roku o godzinie 23.00 w K. gmina M. na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,82 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego J. Ł. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje oskarżonego na karę grzywny w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięć) złotych.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku z wyłączeniem pojazdów kategorii (...).

III. Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 maja 2014 roku.

IV. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 166/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 maja 2014 roku służbę patrolową pełnili sierż. szt. Łukasz Abramowski i post. Piotr Misiejczuk. O godzinie 23:00 w miejscowości K. post. Piotr Misiejczuk zatrzymał do kontroli samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...). Kierowca powyższego pojazdu J. Ł. został poddany badaniu stanu trzeźwości. Wynik badania z godziny 23:03 wyniósł 0,82 mg/dm⁽⁽³⁾⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k. 1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony J. Ł. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 10 maja 2014 roku przebywał on u znajomego na Stacji Kolejowej i z nim wypił dwa, trzy piwa, po około godzinie swoim samochodem udał się do domu, gdy był w K. praktycznie przy swoim domu został zatrzymany przez policję. Zbadano stan jego trzeźwości i okazało się, że jest on po alkoholu. Oskarżony dodał, że prowadzi gospodarstwo rolne w związku z czym niezbędne jest mu uprawnienie do kierowania ciągnikiem rolniczym.

Sąd zważył co następuje:

Bezsporne jest w sprawie, że oskarżony kierując samochodem znajdował się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność powyższa znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz w treści badania stanu trzeźwości oskarżonego. Otóż przeprowadzone badanie stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno-pomiarowym tuż po zatrzymaniu oskarżonego wykazało 0,82 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze zdaniem Sądu вина oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony swoim działaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk oraz w art. 54 § 1 kk. Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające oskarżonego, podkreślić należy, iż prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwym stanowi naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Przepięstwa komunikacyjne popełniane w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego, dlatego też wobec oskarżonego należało zastosować stosunkowo wysoką karę.

Odnosząc się w dalszym ciągu do wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego, Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt przyznania się oskarżonego do winy, nie utrudnianie postępowania oraz dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, będzie wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 180 stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 złotych.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku uznając, że tak orzeczony okres zakazu jest dostatecznie dotkliwy i spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Sąd uznał też za zasadne wyłączenie z zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, pojazdów kategorii T. Sąd podejmując powyższą decyzję miał na uwadze okoliczność, że oskarżony prowadzi gospodarstwo rolne, a pozbawienie go możliwości kierowania również ciągnikiem rolniczym utrudni, a nawet uniemożliwi mu prowadzenie gospodarstwa rolnego, co z kolei spowodowałoby zbyt dotkliwe skutki dla oskarżonego.

W związku z tym, że prawo jazdy zostało oskarżonemu zatrzymane, Sąd na mocy art. 63 § 2 kk zaliczył oskarżonemu na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 maja 2014 roku.

Kierując się dyspozycją art. 49 § 2 kk.. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz instytucji użyteczności publicznej do zadań, której należy świadczenie pomocy pokrzywdzonym w wypadkach drogowych.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.) żadnych wątpliwości.